

Til distriktsstyret:

1. MAI OG FAGFORENINGENE.

Dette brevet er utforma av en kamerat i Faglig Utvalg, og ikke behandla av SKAU. FU ønsker å henlede distriktsstyrenes oppmerksomhet på betydninga av å få fagforeningstilslutning til Faglig 1.mai-front og vil legge fram våre synspunkter på taktikken i den forbindelsen.

Vi tar ikke opp en vurdering av den taktiske situasjonen i 1.mai-arbeidet. Det dekkes av lederen i desember-TF. Men samtidig er det viktig å peke på at en del av de negative faktorene som gjelder generelt - f.eks på spørsmål i den internasjonale kommunistiske bevegelsen - ikke slår særlig sterkt ut på arbeidsplassene. Vår vurdering er at situasjonen på arbeidsplassene alt i alt er ganske gunstig.

Betydninga av fagforeningstilslutning.

Fagforeningene har langvarige tradisjoner med å slutte seg til 1.mai-tog med fanene sine. Problemet er at de fleste fanene går i reine regjeringstog i Samorg-regi. Det er vår oppgave å rive fagforeningene laus fra regjeringstogene og gjøre dem til grunnstammen i klassekamptog.

Noen kamerater har lagt liten vekt på å arbeide for å vinne fagforeningstilslutning til FFF-togene. Noen hevder at det ikke er så farlig med fanen, bare vi får folka. Dette er å undervurdere betydninga av fagforeningstilslutning. Det er et faktum at tilslutning har svært positiv betydning for mobiliseringa.

Antallet faner i toget er en svært viktig målestokk på bredden i fronten. Det er også et viktig argument mot at FFF er et partitog.

Kampen om parolene.

Etter vår mening blir det ofte lagt for liten vekt på kampen om hvilke paroler klubben eller foreninga skal gå under 1. mai. I stedet blir all oppmerksomhet konsentrert omkring de to togene FFF og Samorg.

Det er gunstig for oss å få i stand en diskusjon om parolene før diskusjonen om hvilket tog. Det gjør det lettere for folk å ta stilling til hvilket innhold de mener dagen bør ha. Dermed blir det også lettere å rive opp partiskillelinjene og få til et bra vedtak om tilslutning.

I slike diskusjoner bør vi konsentrere oss om et lite antall

paroler. Det bør dreie seg om en eller noen få paroler på krise, gjerne en lokal sak som kan vinne masseoppslutning. Kampen om oppgjørsformen er begynt for alvor og for mange vil det være en viktig sak. Internasjonalt sier det seg sjøl hva som står i sentrum. Men det er likefullt viktig å ta hensyn til de tradisjonene som klubben eller foreninga har og bygge på saker som har vært oppe tidligere.

I tillegg er det viktig å styrke kampen mot rasismen. Til nå har fagbevegelsen vært svært passiv i dette spørsmålet. Det bør vurderes lokalt hvor det er mulig å få gjennom slike paroler.

Taktikken i Samorgene.

Vi er ikke prinsipielt imot at Samorg er 1.mai-arrangør. Skulle det være mulig å få dem til å stå bak et arrangement med bra paroler og en brukbar taler, så er vi for det.

Men slike tilfeller vil være sjeldne unntak, som det i tilfelle må jobbes grundig med.

Der Samorg er dominert av lojale DNA-folk, går vi inn for å skape en så brei opposisjon som mulig rundt bra paroler. Etter vår mening reiser vi ikke som betingelse at Samorg skal ta kontakt med FFF. Det vil i tilfelle splitte opposisjonen på parolene. Da er det bedre å bruke opposisjonen til å få til et enhetsopplegg. Et eksempel er slik det ble gjort i Kristiansand ifjor: En rekke uavhengige tillitsmenn og vanlige fagorganiserte som ikke ville godta Samorgs opplegg, inviterte FFF og SV-toget til forhandlinger om et enhetlig tog. Dette vil nok ikke være regelen slik situasjonen er nå. Men uansett er det viktig å arbeide for enhet med opposisjonen i Samorg.

Taktikken i foreningene.

Her varierer situasjonen sterkt. Foreningene har ulike tradisjoner, og styrkeforholdet mellom de to linjene varierer.

Det gunstigste var sjølsagt at fana gikk bare i FFF. En del plasser er det bygget opp en slik tradisjon. Det er bra, og det bør utvikles til å gjelde fler foreninger. Men på de aller fleste plassene er dette ikke mulig å oppnå.

Mange plasser vil det være aktuelt å reise forslag om tilknytning til både Samorg og FFF. (Fanen går i begge tog). Dette er et kompromiss til vår fordel. På tross av store FFF-tog

mange plasser, har Samorg hatt monopol på fanene. Å begynne å bryte dette monopolet er gunstig. Det bidrar også til å legge grunnlag for seinere å bryte med Samorg på 1.mai-dagen.

I noen foreninger kan det være rett - utfra styrkeforholda - å bare reise forslag om paroler. Muligens også om at fana skal gå der en får delta med de vedtatte parolene. En slik taktikk bør vurderes nøye, for den kan komme til å innebære at et par SVere, eller også en KAFer kan få med seg fanen i sine tåg.

SV sin taktikk er ikke kjent når dette skrives. Det er høyst sannsynlig at de vil lage egne arrangementer i flere av de store byene pga valget og regjeringas krisepolitikk. Ellers vil vel linja med å gå i Samorg-tog stå fast på mange mindre plasser. Der SV lager egne tog, reiser de vanligvis ikke forslag om fagforenings-tilslutning. Dersom de gjør det, har vi som hovedlinje å avvise dettte ut fra at det er et reint partitog. Det kan imidlertid unntaksvis oppstå sutiasjoner der dette blir vanskelig. F.eks. dersom SV støtter oss i parolediskusjonen og deretter reiser forslag om at fana skal gå i tre tog. Slike særtilfeller må vurderes grundig lokalt.

Taktikken i klubber/grupper.

I den sosialdemokratiske fagforeningstradisjonen er det klubbene som behandler 1.mai. Bare en del av de største klubbene i industrien har tradisjoner med å behandle 1. mai.

Vi ønsker å endre disse tradisjonene slik at 1. mai også blir behandla i klubber/grupper. Vi når som regel langt fler folk gjennom slike møter. Her må vi gå i spissen for å innføre nye tradisjoner og kameratene må vurdere lokalt hvordan det skal gøres. Skal her bare ramse kort opp noen forskjellige nivåer det kan legges på:

- Klubben kan vedta paroler som sendes forening/Samorg,
- klubben kan vedta å gå i tog som har sånn og sånn paroler,
- klubben kan oppfordre sine medlemmer til å gå i tog under de og de parolene. Eller som på Nyland: oppfordre folk om å feire 1. mai ved å gå i tog. Sjølsagt kan også klubber slutte seg til FFF.

Til slutt vil vi bare gjenta at behandlinga av 1. mai i foreninger og klubber har stor betydning for mobiliseringa. Har du ett eller annet progressivt vedtak i ryggen, så skaper det helt nye muligheter for et åpent og offensivt mobiliseringsarbeid. Ja, bare det at 1. mai har vært diskutert er en styrke.

Kameratslig hilsen Ole (for FU)